

CONSIDERACIONS SOBRE EL TOPÒNIM
-VALÈNCIA-

Consideracions sobre el topònim *València*

- 1) Les regles valencianes d'accentuació determinen que totes les paraules esdrúixoles s'han d'accentuar gràficament. *València* està composta de quatre síl·labes (Va-lén-ci-a) i l'accent fonètic recau sobre l'antepenúltima d'elles, per la qual cosa no és plana sino esdrúixola, ja que l'unió de vocals finals *ia* forma un hiat i no un diftong.
- 2) Els valencians fem una distinció entre les paraules *valència* i *València*. En la vocal *e* greu o oberta nos referim al número químic màxim d'àtoms d'hidrogen que poden combinar-se en un àtom d'un cos simple, mentres que en la vocal *e* aguda o tancada parlem del topònim relatiu a les nostres terres.
- 3) Sobre el topònim *València* s'ha de dir que prové de la forma llatina *Valentia*, ja que la ciutat és de fundació romana, i que evolucionà a *València* en llatí vulgar, abans de la conquesta i sense haver encara repobladors catalans, si bé no s'escrigué en accent durant l'Edat Mija perquè l'accentuació és un fet relativament modern en totes les llengües. Lo que sí està clar és que sempre es pronuncià, com hui es fa, en *é* tancada. Es tracta d'una excepció de la regla, ja que totes les paraules valencianes que acaben en *-ència* són en *è* oberta perquè les vocals obertes no existien en llatí, i quan aparegueren en algunes llengües romàniques el topònim *València* ja era tan important i conegut que mantingué la *é* etimològica llatina tancada, ja que la toponímia sol tendir a conservar les formes antigues.
- 4) Tot el territori valencià ha pronunciat històricament la vocal tònica *e* del topònim tancada a pesar que l'oficialitat ha descuidat l'assunt i ha assumit la fonètica catalana que la fa oberta. S'ha de reparar est important erro i restablir la correspondència entre la realitat llingüística del topònim i el seu reconeixement oficial. Esta qüestió està completament assumida en el restant de poblacions valencianes, que oficialment s'han adaptat a la fonètica valenciana. Per eixemple en els casos de les poblacions de *Dénia*, *Vallés* o *Bétera* seria impensable adoptar les formes *Dènia*, *Vallès* o *Bètera*. Per tant, en este sentit, no hi ha fonamentació llingüística ni política per a la defensa de la forma *València*.
- 5) És competència de les institucions valencianes prendre autònomament les seues decisions, sense la necessitat d'haver-se de subjugar a institucions o entitats extravalencianes. El fet que unes altres llengües

o territoris segueixquen, des dels seus principis i lícitament, uns altres criteris, no és motiu suficient per a coartar la llibertat i independència dels valencians a l'hora d'ordenar i decidir el nom dels nostres territoris segons la nostra realitat i història. El *Corpus Toponímic Valencià* que ha realitzat la AVL és de caràcter consultiu i no vinculant, és per lo tant competència de cada corporació municipal aprovar la forma valenciana del seu topònim.

- 6) Totes les autoritats llingüístiques de diferents tendències reconeixen que el topònim *València* es pronuncia en *e* tancada, com ho fan la AVL i la Real Acadèmia de Cultura Valenciana. És inexplicable que si existix este consens a l'hora de reconéixer la fonètica del topònim, s'haja trencat per part de la AVL adoptant una ortografia que reflectix la pronunciació catalana del topònim, subjugant la fonètica valenciana a l'ortografia catalana.